

94979

Reši dušo!

Spomin na sveti misijon.

„Veste, da niste s strohljivimi reči, z zlatom ali srebrom rešeni, . . . ampak z drago krvjo Kristusovo.“ I. Petr. 1, 18. 19.

Z dovoljenjem visokočastitega Krškega knezoškofijstva.

94979
2

94979

„Varuj se hudega, in delaj dobro.“ Ps. 36, 27.
„On me je ljubil, in dal sam sebe za me.“ Gal. 2, 20.
„Kdo nas bo ločil od ljubezni Kristusove?“ Rimlj. 8, 35.

Reljubi kristjan! ne pozabi teh zveličavnih dni, v katerih si se resnično k Bogu spreobrnil. Zvesto spolnuj, kar si v teh dneh Bogu in spovedniku obetal, in „delaj kakor dober vojščak Kristusa Jezusa“. 2. Tim. 2, 3. — Spominjaj se, da le, „kdor bo stanoviten do konca, bo zveličan“. Mat. 24, 13.

Da boš pa v dobrem stanoviten ostal:

1. Opravljaj zvesto jutranjo in večerno molitev, in prosi Boga, naj te varuje, da ga nikdar s smrtnim grehom ne razžališ.

2. Posvečuj vestno Gospodove dni, nedelje in praznike, in Božjo besedo pazljivo poslušaj. „Kdor je iz Boga, posluša Božjo besedo.“ Jan. 8, 47. Ako to zanemarjaš, zanemarjal boš v kratkem tudi druge kršanske dolžnosti.

3. Ne hodi v slabe tovaršije, in skrbno ogibaj se bližnje priložnosti in nevarnosti greha; kajti sv. Duh pravi: „Kdor nevarnost ljubi, bo v nji poginil.“ Sir. 3, 27.

D2608/1950

4. Hodi pogostoma k spovedi in k svetemu obhajilu. Spoved ti bo pomagala dušo čisto ohraniti. „*Ako se spovemo svojih grehov, je Bog pravičen, da nam odpusti naše grehe in nas očisti vse hudobije.*“ 1. Jan. 1, 9. — Po svetem obhajilu z Jezusom združen boš ložej premagal svoje dušne sovražnike. Jezus pravi: „*Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem.*“ Jan. 6, 57. „*Ako je pa Bog za nas, kdo je zoper nas?*“ Rimlj. 8, 31.

5. Poslednjič, nikar ne pozabi resnic, ki si jih slišal oznanovati za čas misijona, in poslužuj se sredstva, katero ti sv. Duh kakor naj bolj tehtno in zdatno priporoča, ko pravi: „*V vsih svojih delih spominjaj se svojih poslednjih reči, in vekomaj ne boš grešil.*“ Sir. 7, 40.

Zato se ti podaja tukaj kratek načrt resnic za premišljevanje. Ako ti le čas dopušča, preberi vsaki dan pazljivo resnico zdolej za-nj odkazano, in spomni se je večkrat čez dan pri svojem delu.

Premišluj torej:

V pondeljek: Zakaj te je Bog vstvaril?

1. Premisli, da nisi zato na svetu, da bi užival posvetno veselje, in si nabiral bogastva; ampak zato, da bi Bogu služil in svojo dušo zveličal; kajti Jezus pravi: „*Kaj pomaga človeku, če ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi? Ali kakošno*

menjo bo človek dal za svojo dušo?“ Mat. 16, 26. — Eno samo dušo imaš, enkrat pogubljena — vekomaj pogubljena! — Komu si do zdaj služil? Kaj si do zdaj storil za svojo dušo? Si služil Bogu za nebesa, ali svetu in hudiču za grešno veselje? — Jezus priča: „*Resnično, resnično vam povem: Slehern, kateri greh dela, je suženj greha.*“ Jan. 8, 34. „*Kdor pa greh dela,*“ pravi sv. Janez apostelj, „*je iz hudiča, ker hudič od začetka greši.*“ 1. Jan. 3, 8. In ako bi danes, ali ta hip moral umreti, kaj bi bilo s tvojo edino, neumrjočo dušo?

2. Prevdari pa tudi dobro, da vse druge reči na svetu je vstvaril Bog zato, da bi ti pomagale dopolnovati in doseči to, k čemur si vstvarjen, namreč Bogu služiti in dušo zveličati. In ti, kako si se posluževal teh reči? Ali nisi, revež! srca na nje vezal, jih bolj ljubil, kakor Boga, za njimi hrepenel, kakor da bi v njih bila vsa tvoja sreča? Ali jih nisi celo v to rabil, da si ž njimi žalil Boga in stvarnika svojega? Oh bodi pameten, in pomisli, da „*svet preide in njegovo poželenje. Kdor pa stori voljo Božjo, ostane vekomaj.*“ 1. Jan. 2, 17. Torej zanaprej ne ljubi ne sveta, ne tega, kar je v njem. „*Ako kdo svet ljubi, ni Očetove ljubezni v njem.*“ 1. Jan. 2, 15.

V torek: Smrt.

1. Premisli, „*da je odločeno ljudem enkrat umreti.*“ Hebr. 9, 27. Zavoljo izvirnega greha je Bog vsem to kazen prisodil. Gotovo bo tedaj nemila

smrt konec storila tudi tvojemu sedanjemu življenju. Smrt kosi brez razločka in obzira, ne prizanese ne mlademu ne staremu, ne bogatemu ne ubogemu. Morebiti te bo zgrabila, ko boš najmanje mislil na to. „*Neumnež! to noč bodo tvojo dušo terjali od tebe; kar si pa spraviš, čigavo bo?*“ Luk. 12, 20. In ako te smrt v smrtnem grehu zadene, kaj bo? — Zato pravi Jezus: „*Bodite pripravljene; ker ob uri, ki je ne veste, bo Sin človekov prišel.*“ Mat. 24, 44.

2. Premisli, kako boš umirajoč moral zapustiti premoženje, prijatelje in vse, na kar je bilo tvoje srce navezano; ter boš moral iti v dolgo večnost, — srečno ali nesrečno! — In še je tvoje srce tako trdo priklenjeno na posvetne reči! Kaj ti bo po smrti ostalo od vsega tega? Ničesar! Ne ljubi torej tega, kar ti bo smrt vzela, ampak ljubi Boga, neskončno dobroto, On bodi tvoje vse, pri Njem ti bo dobro zdaj in vekomaj!

V sredo: **Sodba.**

1. Premisli, da kakor hitro se bo tvoja duša ločila od telesa, bo morala stopiti pred vsegavednega sodnika, in odgovor dati od vseh svojih misli, želj, besed, od vsakega djanja in opuščanja dobrih del, ktera si bil dolžan storiti. Oh strašen odgovor!

2. Premisli, da boš poslednji dan še enkrat sojen vpričo vsih ljudi, katerim bodo razodeta vsa tvoja dela. Razodeti bodo grehi, tudi najbolj skriti in ostudni, katerih se grešnik morebiti ni hotel

odkritosrčno in skesano spovedati. Oh koliki strah in groza, kolika sramota bo obhajala trdovratne grešnike! V obupanji bodo rekli goram: Padite na nas! in hribom: pokrite nas! — Takrat poreče Jezus pravičnim na desni strani: „*Pridite blagodarjeni mojega Očeta! posedite kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta.*“ Hudobnim na levi strani pa: „*Poberite se spred mene prekleti! v večni ogenj, kateri je pripravljen hudiču in njegovim angeljem.*“ Mat. 25, 34. 41. O moj Bog! ktere teh dvojnih besed bodo mene zadele? Na kateri strani bom jaz tačas stal? Ali na desni ali na levi? Zdaj moram sam sebe ojestro soditi, dokler mi Bog usmiljenje ponuja, da takrat ne bom obsojen.

V četrtek: Pekel.

1. Premisli, da je pekel kraj trpljenja, kraj vsih rev in vsega hudega, ktereга krije mrtvaška, temna noč; kjer je smrtna senca in ni nobenega reda, ampak večni strah prebiva; kraj, kjer strašni, večni ogenj gori. V tem ognju si bodo pogubljeni skušali vse muke in bolečine: „*Kdo izmed vas bo mogel prebivati s požrešnim ognjem? Kdo izmed vas bo prebival z večno žerjavico?*“ Iza. 33, 14. Premisli, kaj da je to, živ v ognju večno goreti! Oh kako grozovitno bo to trpljenje! —

2. Premisli, da vse to trpljenje bo večno, brez konca in kraja, brez polajšanja in prenehanja. Preteče tisoč in tisoč milijonov let, in peklu konca ne bo; vsaki dan se bode le z nova začel. Vedno

bodo po peklu odmevale besede sodnikove: Poberite se spred mene prekleti v večni ogenj! Ostal bo pogubljeni vekomaj brez Boga, — vekomaj preklet od Boga, — vekomaj v grozovitnem ognju, — vekomaj obdan od hudih duhov! Kristjan, tukaj se ti malo trpljenje hitro preteško in predolgo zdi, kaj pa bo v peklu?! —

V petek: Jezus na križi.

1. Premisli, kršanska duša, kdo da je On, ki na križi visi. — Jezus Kristus je, Božji Sin, pravi Bog in pravi človek ob enem. Poglej njegovo glavo s trnjem kronano, njegovo lice s krvjo in solzami oblito, njegove roke in noge z ostrimi žebli prebodene in pribite, celo njegovo telo pokrito z brezštevilnimi ranami, iz katerih teče sveta kri. — Zakaj On vse to trpi? „Zavoljo greha svojega ljudstva sem ga vdaril,“ pravi Bog po preroku. Iza. 53, 8. O nesrečni grehi, ki so Sina Božjega na križ pribili! Kako bi mogel še kdaj privoliti v greh?

2. Premisli, da Jezus vse to radovoljno trpi, zato, da bi ti Njega ljubil. Cela njegova podoba ljubezen diha: Razpete roke, nagnjena glava, srce odprto. — Kako bi bil Jezus mogel lepši pokazati ljubezen do nas, kakor s tim, da je ne samo telo, ampak tudi srce svoje raniti dal? Ali Mu še moreš odreči ljubezen, ktere toliko želi? — O moj Jezus! Ti si sebe na križi za me daroval, tudi jaz se ves Tebi darujem. O ljubi Jezus! vzemi celo

moje srce; ljubim te nad vse, in ljubiti te hočem do poslednjega svojega zdihljeja. O križani Jezus! rajši hočem umreti, kakor grešiti!

V saboto: **Marija.**

1. Pobožno češčenje Marije in prisrčno zaupanje do nje je posebno zdatna pomoč, bogoljubno živeti in se zveličati. Premisli torej, da boš tako pobožnost in tako zaupanje v sebi oživil, da je Marija mati Božja, kraljica nebes in zemlje, Devica mogočna, ki ti zamore vsako milost in pomoč, ktere potrebuješ, zadobiti od svojega Sina. Marija mogočna kraljica je brezštevilkokrat čudovito ozdravila bolnike, potolažila do smrti žalostna srca, pomirila viharo morje, kristjane rešila sovražnih vojsk, potrla moč hudičevo, duše pekla otela. Ali ne bo mogla tudi tebi pomagati vsaki čas in zlasti ob smrtni uri? —

2. Premisli, da Marija ni samo mogočna kraljica, ampak tudi naša mati, mati ljubeznjiva, mati dobrotljiva. Naša mati je, ker je Jezus, njeni Božji Sin, ko se je po nji včlovečil, naš brat postal, naša mati, ker nam je v svojih britkostih pod križem pomagala k novemu življenju gnade; naša mati, ker nas je Jezus s križa njej kakor otroke priporočil. Od Boga nam za mater dana, ima Marija naj boljše materno Srce, in rada priteče v pomoč, ako jo zaupno kličemo. — O Marija, moja ljuba mati! za Bogom hočem tebe ljubiti nad vse; vsaki dan te hočem ponižno častiti, v vsaki potrebi

k tebi pribežati. Ozri se milostno na me, in mojih prošenj ne zaničuj!

V nedeljo: Nebesa.

1. Premisli, moj kristjan, neskončno veselje, katero te čaka po tem kratkem življenji v nebesih, ako zvesto služiš Bogu, in stanoviten v dobrem ostaneš. V srečni uri, ko te bo Bog k sebi vzel, boš vekomaj rešen vsega trpljenja. „Bog bo obrisal (svojim služabnikom) vse solze od njih oči, in smrti ne bo več, ne žalovanja, ne vpitja, ne bolečine, ker poprejšno je minulo.“ Razod. 21, 4. Tvoje telo bo častitljivo spremenjeno. „Pravični se bodo svetili, kakor solnce v hiši svojega Očeta.“ Mat. 13, 43. Vsi počutki bodo uživali naj čistejše veselje. Videl boš Jezusa, kralja večne časti, videl in pozdravil Marijo, mater premilo, veselil se družbe vseh angeljev in svetnikov, pri nebeški gostiji poslušal petje angeljsko! V morji radosti se bo duša topila.

2. Premisli, da tvoje največe veselje bo to, da boš Boga neskončno dobroto in lepoto od obličja v obličje gledal in vekomaj užival. Bog sam bo tvoje preobilno plačilo! Pomisli, kaj da je to, Boga za svojega imeti, ves utopljen biti v njega, neskončno morje vse dobrote in sladkosti. Svetniki so včasih že na zemlji v Božji ljubezni okušali toliko sladkost in radost, da jim je bilo umreti. Kaj hočemo še le tedaj reči o radosti nebeški? „Oko ni videlo, uho ni slišalo, in v srce človekovo ni prišlo, kar je Bog pripravil tem, kateri ga ljubijo.“

1. Kor. 2, 9. Misli torej pogosto na nebesa, in nikar jih ne izgubi zavoljo revne zemlje in kratkih grešnih užitkov! V križih in težavah prepevaj v duhu s svetim Frančiškom:

*Križ se mi v veselje spremeni,
Ko se spomnim srečne večnosti!*

Molitve v zadobljenje nekterih odpustkov.

Glej, o dobrotljivi in najslajši Jezus! pred Tvojim obličjem se vržem na kolena, ter Te prosim in rotim z največjo gorečnostjo svoje duše, vtisni v moje srce prav žive občutljeje vere, upanja in ljubezni, in dodeli mi resnično kesanje nad mojimi grehi z najtrdnejšo voljo, poboljšati se, ko s srčnim ginjenjem in z veliko žalostjo v duhu gledam pet Tvojih ran in preišlujem, kar je od Tebe, o dobri Jezus, prerokoval David, prerok: „Moje roke in moje noge so mi prebodli, vse moje kosti so razšтели.“ Ps. 21, 17. 18.

Kdor koli po vredni prejemi sv. pokore in sv. Obhajila to molitev pobožno in skesano pred britko martro moli, zadobi popolnoma odpustek, ki se zamore tudi dušam v vicah darovati. Zraven tega mora tudi moliti na namen sv. Očeta papeža. (Pij IX. 31. maj. srpana 1858.)

Trije zdihljeji k Jezusu, Mariji in sv. Jožefu.

„Jezus, Marija, Jožef! Vam darujem svoje srce in svojo dušo!

Jezus, Marija, Jožef! pomagajte mi v zadnjem smrtnem boju.

Jezus, Marija, Jožef! naj se moja duša loči z Vami v miru!“

Odpustek 300 dni, kolikorkrat pobožno in vsaj s skesanim srcem izrečeš to trikratno klicanje. (Pij VII. 29. apr. 1807.) Odpustek 100 dni, kolikorkrat izrečeš le enega teh zdihljejev. (Pij VII.)

Zdihljej.

„Moj Jezus, usmiljenje.“

Odpustek 100 dni, kolikorkrat izrečeš te besede. (Leon XII. je l. 1824 ta odpustek dovolil ustmeno. — Potrdili so ga pa Pij IX. 23. sept. 1857 za vse čase.)

Darovanje Zveličarju.

„O moj ljubeznjivi Jezus! da ti svojo hvaležnost skažem in ti zadostujem za mnogotero svojo nezvestobo, ti jaz I. I. darujem svoje srce in se ti posvetim vsega ter sklenem s tvojo milostjo, te nikoli več ne razžaliti.“

Kdor to molitvico pred podobo Srca Jezusovega moli, zadobi enkrat na dan 100 dni odpustkov. (Pij VII. 1817.) Popolni odpustek enkrat v mesecu, ako to molitev ves mesec moli po enkrat na dan, se spove, sv. obhajilo prejme, in moli na papežev namen. (Pij VII. 9. junija 1807 in 26. sept. 1817.)

Molitev v nevarnostih in skušnjavah zoper čistost.

O Gospa moja, o Mati moja! tebi se vsega darujem, in da se ti skažem udanega, ti posvetim danes svoje oči, svoje ušesa, svoje usta, svoje srce, in popolnoma vsega samega sebe. Ker sem tedaj tvoj, o dobra Mati, varuj me, brani me kakor svojo lastnino in posestvo.

Zdihljej v skušnjavah.

O Gospa moja, o Mati moja! spomni se, da sem tvoj, varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo.

Kdor to molitev z zdihljejem vred in eno Češčena Marijo zjutraj in zvečer s skesanim srcem moli in ima namen, po Marijini priprošnji premagati skušnjave, zlasti nečiste skušnjave, dobi vsak dan 100 dni odpustkov, in vrhu tega enkrat v mesecu popolni odpustek, ako to pobožnost opravlja skozi mesec dni, in tistega, kadar prejme sv. obhajilo in v kaki cerkvi moli na papežev namen. Za sam zdihljej je 40 dni odpustka, kolikorkrat ga pobožno izrečeš v skušnjavah. (Pij IX. 5. avg. 1851.)

Molitev k Mariji za srečno smrt.

O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo. O pribežališče grešnikov, o Mati umirajočih, ne zapusti nas v naši smrtni uri, temuč zadobi nam popolno žalost, odkritosrečno kesanje in odpuščanje naših grehov, vredno sprejetje svete popotnice, in potrjenje po zakramentu poslednjega olja, da varno pridemo pred prestol pravičnega in usmiljenega Sodnika, svojega Boga in Zveličarja. Amen.

Pij IX. so 11. sušca 1856 podelili odpustek 100 dni, kterege se udeleži enkrat na dan vsak, kdor to molitev pobožno in skesanega srca opravi, da bi zadobil milost srečne smrti.

Vse k večji časti Božji in naše Matere Marije.

Sveti misijon.

OJ grešni Človek, zbUDI se!
SVet MISIJon, gLeJ, kLIČe te!

1. Srečni in zlati čas svet'ga misjona,
O da smo včakali tudi ga mi!
Milosti svoje iz večnega trona
Svojim otrokom zdaj Oče deli.
Duša kršanska sedaj se potrudi,
Zvoljen'ga časa nikar ne zamudi.
2. Ljudstvo, o ljudstvo izdrami se 'z spanja,
Dnevi zveličanja zdaj so za te,
Zdaj je čas tvojega obiskovanja,
O dab' spoznalo, kaj v srečo ti je!
Tak' še zdaj usmiljeni Jezus zdihuje,
Ko se na sveti misijon ogleduje.
3. Pridite zato vi *starši* kršanski,
Tukaj si zljajšali bote srcé
Težke dolžnosti in križi vsakdanski
Stiskajo vas, vas otroci skrbé.
Kaj bi storili, kak prav bi ravnali,
V svetem misjonu to bote spoznali.
4. Vi *gospodarji* in ve *gospodinje*,
Ostra na sodbi bo tudi za vas,
Brž obrnite sem svoje stopinje,
Hitro poteče té zvoljeni čas. —
Kako skrbite, kak modro hišujte,
Sebe in svoje zveličat, — tu čujte.

5. Pridi kršanska mladina ti tudi.
Sini in *hčere* in posli tud' vi;
 V zanke dobit' vas svet spačen se trudi,
 Bodite srčni, da vas ne vlovi.
 Oh poslušajte glas svet'ga misjona,
 Vojska je kratka, alj večna je krona.
6. Teci k misjonu zagrešena duša,
 Gnade studenci zdaj tukaj tekó,
 Tukaj zastarani greh se odpuša,
 Glej spovednico, poklekni pred njo.
 Rane skeleče se tukaj celijo,
 Žalostna srca se tu ohladijo.
7. Oh ne zamudi, kršanska dušica,
 Z Bogom se spraviti, d'nes je tvoj čas,
 D'nes se vtolažit' da božja pravica,
 Jutri je lahko že sodba za nas.
 Danes je lahko še vse pridobljeno,
 Jutre prepozno in vse zamujeno.
8. Glej, jaz sem blizo, sam Jezus nam kliče,
 Kdor me d'nes iše, on našel me bo;
 Kdor se pa danes od mene pomiče,
 Bode me iskal, pa našel težkó:
 Zato Gospoda zdaj zvesto išimo,
 Svet'ga misjona kar ne zamudimo.
9. Kar pa obetamo, zvesto držimo,
 Gola obljuba saj nič ne veljá;
 Usmiljen'ga Boga goreče prosimo,
 Da stanovitnosti gnado nam dá.
 Oh naj spominja in vselej nas viža,
 Posihmal znamnje misjonskega križa.

Misijonski zvon.

1. Že krije tiha noč doline; * živali spe in cvetje trat; * misijonski zvon z visoke line * doni le tužno še enkrat. * O moli, moli! kliče zvon, * daj dušam blagor, svet misjon!

2. Ko skrben oče oznanuje * misijonski zvon nebeški mir, * po trgu, po vaseh se čuje, * in v vsako hišo najde tir. * O zvoni, zvoni! blagi zvon, * hudobne zbudi, svet misjon!

3. Po krivih potih grešnik raja * in v sladnosti zapravlja dan, * med dobrovoljce rad zahaja * v nesramno djanje zakopan. * Tud njega glasno kliče zvon — * na pot pokore svet misjon!

4. Glej stari grešnik, oče sivi! * in ve posvetne matere; * za vas, otroci ljubeznivi * stegujejo k Bogu roke. * O zvoni, zvoni! blažen zvon, * daj staršem milost svet misjon!

5. O čujte! vi zgubljeni sini, * poslušaj razuzdana hči, * za vas vaš oče v bolečini * in mati v solzah se topi. * O kliči, vpij na srce zvon! * da jih poboljša svet misjon!

6. Bogu darujmo srce svoje, * dokler nas kliče zvona glas, * kdar sodbe strašno tromba poje, * ne bo več milosti za nas. * Takrat ne bo več zvon zapel, * misjon slovo za vselej vzeli.

Misijonski križ.

1. Kraljevo znamenje, križ stoji, * bandero glej vihrati! * Iz križa Jezus nas uči * za dušo se vojsk'vati. *Odpevek:* O sveti križ, življenja

